

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. М., общ. М., обл. Враца, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – М., II-РИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. Б. Вътков

при участието на секретаря Валя Г. Пенова
като разгледа докладваното от И. Б. Вътков Гражданско дело №
20221450100856 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе в предвид следното:

ПОДЕЛЕНИЕ ЗА ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ – СОФИЯ при „БДЖ – Товарни превози“ ЕООД, ЕИК 1754038560016, е предявило иск против И. Т. С., ЕГН ***** от гр. М., с която ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от 2430.00 лв., представляваща непогасени задължения по неизпълнение на договор за професионална квалификация и придобиване на правоспособност, сключен между страните на 01.08.2017 г., ведно със законната лихва върху горната сума, считано от 27.07.22 г., до окончателното и изплащане, както и сумата от 89.78 лв., представляваща лихва за забава върху главницата, считано от 28.02.2022 г. до 26.07.2022 г., поради неизпълнение на същия. Претендират се и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, от ответника не е постъпил отговор на исковата молба. В с. з. назначения му особен представител оспорва иска.

Правната квалификация на претендираните права е чл. 79 и сл. ЗЗД вр. чл. 235 КТ.

Събрани са писмени доказателства.

Съдът, с оглед събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

В исковата молба се твърди, че на 01.08.2017 г. между страните е сключен договор, на основание чл. 235 КТ, за обучение в курс за придобиване на професионална квалификация и правоспособност. По силата на този договор – т. 5 и т. 6 от същия, ищецът се е задължил да заплати такса за обучение на курсиста – ответника в размер на 653 лв., а така също и месечна издръжка на обучаемия – ответника, в размер на 460 лв. общите разходи на ищеца по договора за професионална квалификация и правоспособност с в размер на 2580 лв. Горното не се оспорва от ответната страна. Твърди се още, че ответника не е завършил курса за придобиване на курса за професионална квалификация по негова вина, като след приключване на теоретичната част на обучението, ответника не се е явил на практически изпит, а на теоретичния е получил оценка „Среден 3“. Ответника е възстановил на 14.02.2018 г. сума от 100 лв., а на 19.04.2018 г. още 50 лв., като са останали непогасени задължения в размер на 2430 лв. Твърди се още, че с писмо № 16-00-351/23.02.2022 г., приложено на лист 24-25 от делото, ищеца е поканил ответника в 10-дневен срок от получаването му да възстанови сумата от 2430.00 лв. по банков път на ищеца, посочена в поканата. Представен е на стр. 19-20 от делото и Протокол №18-50-179/26.02.2018 г., в който е отбелязано, че ответника е получил оценка „Среден 3“ на теория, и на практика отбелязано „не се явил“.

От ответната страна не се оспорва обстоятелството, че ответника не е завършил практическата част от курса успешно.

В т. 12 от договора е посочено, че ако обучаемият не завърши в срок обучението по причини зависещи от възложителя или по обективни причини, възложителя осигурява завършване на обучението за своя сметка и освобождава писмено обучаемия от отговорност за това, а в т. 14 от договора е посочено, че ако обучаемия по своя вина, или поради слаб успех изобщо не завърши обучението, той възстановява на възложителя всички направени разходи за това /стойност на курса, изплатени издръжка, и др./.

По силата на валидно сключения между страните договор за придобиване на квалификация ищецът се е задължил да поеме разходите за обучение на ответника, а ответникът – да завърши обучението. В чл. 4 от договора изрично е предвидено, че курсът завършва с полагането на квалификационни изпити и изпити за правоспособност по теория и практика. В разглеждания случай от събраните доказателства се изяснява, че ищецът е

изпълнил задълженията си по договора, като е осигурил възможност ответникът да посещава предвидените занятия по теория и практика и е заплатил поетите съгласно чл. 5 от договора разходи, което не се и оспорва от ответника. От своя страна, ответникът не е изпълнил договорното му задължение да завърши курса на обучение, като положи изпитите по теория и практика. Поради това съдът намира, че е налице виновно неизпълнение на задължението на ответника да завърши организираното обучение. Предвид всичко изложено, съдът намира, че той не е положил дължимата грижа да завърши обучението за придобИ.е на квалификация, поради което на основание чл. 14 от договора следва да възстанови на ищеца направените от него разходи.

От систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 234, ал. 3, т. 2 КТ и чл. 235 КТ се изяснява, че с договора за повишаване на квалификацията или за преквалификация, сключен между работодател и лице, което се подготвя за работа при работодателя след завършване на обучението, може да се урежда отговорността при незавършване на обучението. Следователно този въпрос е предоставен на договорната свобода на страните, поради което във всеки конкретен случай договорът следва да се тълкува по правилото на чл. 20 ЗЗД, като се търси действителната воля на страните и клаузите се схващат в смисъла, който най-пълно съответства на целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността. В настоящата хипотеза ясно е посочено, че при незавършване на обучението ответникът следва да възстанови изцяло направените разходи за това.

Предвид горното, следва да бъде поставено решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 2430.00 лв., представляваща разходи за обучение за курс за професионална квалификация и придобИ.е на правоспособност.

По отношение иска за мораторна лихва в размер на 89.78 лв. за периода от 28.02.2022 г. – датата на поканата, до предявяване на иска – 26.07.2022 г.:

Вземането на ищеца за главница в конкретния случай е безсрочно, и лихва за забава се дължи след покана до длъжника. Поканата е изпратена на 22.08.2022 г. този иск следва да бъде уважен.

В исковото производство ищецът е направил разноси за държавна

такса в размер на 99.58 лв., като е бил защитаван от юрисконсулт. Съгласно разпоредбата на чл. 78 ал. 8 ГПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, като размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 37 ЗПП препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, която в чл. 26 и чл. 25 ал. 1 предвижда възнаграждение в исковото – от 100 до 300 лв. Предвид вида и характера на извършените процесуални действия, съдът определя на ищеца възнаграждение за юрисконсулт в размер на 150 лв. за исковото производство. Ответника дължи и разноси за особен представител в размер на 300 лв. В тези размери следва де се присъдят разноси на ищеца по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. Т. С., ЕГН *****, да заплати на ПОДЕЛЕНИЕ ЗА ТОВАРНИ ПРЕВОЗИ – СОФИЯ при „БДЖ – Товарни превози“ ЕООД, ЕИК 1754038560016, сумата от 2430.00 лв., представляваща непогасени задължения по неизпълнение на договор за професионална квалификация и придобиване на правоспособност, сключен между страните на 01.08.2017 г., ведно със законната лихва върху горната сума, считано от 27.07.22 г., до окончателното и изплащане, както и сумата от 89.78 лв., представляваща лихва за забава върху главницата, считано от 28.02.2022 г. до 26.07.2022 г., поради неизпълнение на договора, както и направените деловодни разноси в размер на общо 549.58 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВрОС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – М.: _____